

11.11.2013

ILMOITUS JÄSENILLE

(102/2013)

Asia: Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin ylähuoneen perusteltu lausunto ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta (COM(2013)0543 – 2013/0255(APP))

Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamista koskevassa pöytäkirjassa N:o 2 olevan 6 artiklan mukaisesti kukin kansallinen parlamentti voi kahdeksan viikon kuluessa siitä, kun lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävää säädöstä koskeva esitys on toimitettu, antaa Euroopan parlamentin puhemiehelle sekä neuvoston ja komission puheenjohtajille perustellun lausunnon syistä, joiden perusteella se arvioi, että kyseessä oleva esitys ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Euroopan parlamentin työjärjestyksen mukaan toissijaisuusperiaatteen noudattamiseen liittyvät asiat kuuluvat oikeudellisten asioiden valiokunnan toimivaltaan.

Jäsenille lähetetään tiedoksi Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin ylähuoneen perusteltu lausunto edellä mainitusta ehdotuksesta.

COM(2013)0534 final, 12558/13: Ehdotus neuvoston asetukseksi Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta

Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin ylähuone päätti 28. lokakuuta 2013 seuraavaa:

”Ylähuone katsoo, että komission ehdotus neuvoston asetukseksi Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta (COM(2013)0534, neuvoston asiakirja 12558/13) ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen Eurooppa-asioiden valiokunnan kolmannessa raportissa (HL Paper 65) esitetyistä syistä, ja kehottaa toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan 6 artiklan mukaisesti ylähuoneen pääsihteeriä välittämään tämän perustellun lausunnon Euroopan unionin toimielinten puheenjohtajille.”

Toissijaisuusarviointi: Euroopan syyttäjänvirasto

12558/13: Ehdotus asetukseksi Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta

Suositus

1. Suosittelemme, että parlamentin ylähuone antaa jäljempänä esitetyn perustellun lausunnon, jonka mukaan ehdotettu asetukset Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisesta ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen, ja että ylähuone lähettää lausunnon Euroopan parlamentin puhemiehelle sekä neuvoston ja komission puheenjohtajille EU:n perussopimusten määräysten mukaisesti.

Tarkasteluvarauma

2. Tämä raportti ei täydennä ehdotuksesta tehtyä tarkastelua, jota tarkastellaan myöhemmin yksityiskohtaisesti.

Raportti

3. Tämän raportin laati EU:n oikeutta, toimielimiä ja kuluttajansuojaa tarkasteleva alavaliokunta. Sen jäsenet on lueteltu liitteessä.

Komission ehdotus

4. Komission ehdotuksella perustettaisiin Euroopan syyttäjänvirasto (EPPO) erillisenä oikeushenkilönä unionin elimeksi omine avustavine henkilöstöineen. Sillä olisi yksinomainen toimivalta tutkia unionin taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia ja niihin tiiviisti liittyviä rikoksia ja nostaa syytteitä niiden perusteella.
5. Elimen viranhaltijoita olisivat Euroopan syyttäjä, neljä varasyyttäjää ja vähintään yksi valtuutettu Euroopan syyttäjä jokaisessa osallistuvassa jäsenvaltiossa. Valtuutetut Euroopan syyttäjät voisivat toimia myös kansallisina syyttäjinä, mutta ensisijainen tehtävä olisi riippumattoman valtuutetun Euroopan syyttäjän tehtävä.

6. Euroopan syyttäjänvirasto olisi riippumaton elin. Sen vastuuvollisuuteen kuuluisi velvoite toimittaa vuosittainen kertomus yleisestä toiminnastaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Euroopan syyttäjänviraston olisi toteutettava tutkintatoimiaan puolueettomasti ja oikeassa suhteessa, aloitettava tutkintansa ”ilman aiheetonta viivästystä” ja suoritettava syytetoimet ”ripeästi”.
7. Jotta Euroopan syyttäjänvirasto voisi toteuttaa tutkintatoimensa, ehdotuksella annettaisiin sille pääsy kansallisiin tietokantoihin sekä Europolin (EU:n lainvalvontaviranomainen) ja Eurojustin (EU:n oikeudellisen yhteistyön yksikkö) hallussa oleviin tietoihin. Sillä olisi laaja tutkintavalta mahdollisten rikosten osalta, mikä edellyttäisi kansallisen tuomioistuimen antamaa lupaa yksityisyyteen puuttuvien menettelyjen osalta tai kansallisen lainsäädännön sitä edellyttäessä. Jäsenvaltioiden viranomaisten olisi annettava Euroopan syyttäjänvirastolle sen pyytämää apua ja tietoja.
8. Ehdotuksella Euroopan syyttäjänvirastolle annettaisiin kansallisen syyttäjän toimivalta. Sillä olisi valta valita oikeuspaikka, jossa EU:n talousarvioon kohdistuvista petoksista nostettaisiin syyte, sekä päättää syytteeseen asettamisesta tai syyttämättä jättämisestä, myös korvauksen ja kiinteämääräisen sakon hyväksymisestä syytteeseen asettamisen sijaan.
9. Asetuksessa säädettäisiin todisteiden hyväksyttävyydestä tapauksissa, joissa Euroopan syyttäjänvirasto nostaisi syytteen, ja epäiltyjen EU:n direktiivien sekä kansallisen lainsäädännön mukaisista vähimmäisoikeuksista. Ehdotuksella turvattaisiin myös seuraavat lisäoikeudet, joita nykyiset EU:n direktiivit eivät kata, kansallisen lainsäädännön mukaisesti sovellettaviksi:
  - oikeus vaieta
  - oikeus tulla pidetyksi syyttömänä
  - oikeus oikeusapuun ja
  - oikeus esittää todisteita ja pyytää Euroopan syyttäjänvirastoa noudattamaan tiettyä tutkintalinjaa.
10. Euroopan syyttäjänvirastolle annettaisiin toimivalta tehdä yhteistyötä EU:n, kansainvälisten ja kolmansien maiden viranomaisten kanssa. Lisäksi ehdotuksessa edellytetään, että Euroopan syyttäjänvirasto vaalii erityisen tiivistä suhdetta Eurojustiin. Siihen sovellettaisiin kansallisten tuomioistuinten oikeudellista valvontaa aivan kuin se olisi kansallinen viranomainen. Lopuksi ehdotuksessa esitetään Euroopan syyttäjänviraston viranhaltijoiden nimittämismenettely, Euroopan syyttäjänvirastoon sovellettava tietosuojajärjestelmä sekä sen rahoitusta ja henkilöstöä koskevat säännökset.

Perusteltu lausunto

11. Kuten Eurooppa-asioiden valiokunta korosti raportissaan *The Fight Against Fraud on the EU's Finances*¹, on vaikea arvioida EU:n talousarvioon kohdistuvien petosten laajuutta.

---

¹ 12. raportti, Session 2012-13, HL Paper 158.

Raportin mukaan kyseessä voi olla viisi miljardia euroa tai enemmän vuosittain. Vaikutustenarviointiaan varten komissio arvioi varovasti, että petokset saattavat uhata noin kolmea miljardia euroa vuodessa¹. Määrät ovat suuria, ja on sekä jäsenvaltioiden että EU:n etujen mukaista vähentää merkittävästi petosten määrää EU:ssa. Tässä perustellussa lausunnossa ei kyseenalaisteta tätä tavoitetta vaan pikemminkin komission tekemä valinta siitä, kuinka se toteutetaan.

12. Yleisesti ottaen komissio ehdottaa, että petoksiin vastataan perustamalla Euroopan syyttäjänvirasto (EPPO) EU:n elimeksi, jolle annetaan yksinomainen toimivalta tutkia ja nostaa syytteitä moninaisista unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavista rikoksista² ja niihin erottamattomasti liittyvistä rikoksista³ hyödyntäen kansallisten viranomaisten resursseja.
13. Tämä merkitsisi hyvin merkittävää ja vahingollista tunkeutumista jäsenvaltioiden herkkiin rikosoikeusjärjestelmiin. Parlamentin ylähuone katsoo, että tällaiset toimet EU:n tasolla olisivat vastoin suhteellisuusperiaatetta, koska ne ovat tarpeettomia ja liiallisia eikä komissio ole riittävästi perustellut niitä⁴. Ylähuone katsoo, että unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavien rikosten torjuntatavoite on parhaiten toteutettavissa jäsenvaltioiden toimin nykyisissä koordinointi- ja yhteistyökehyksissä. Tarvittaessa kehyksiä voidaan vahvistaa, jotta tavoite saavutetaan tehokkaasti.
14. Parlamentin ylähuone on tähän johtopäätökseen päätyessään ottanut huomioon seuraavat seikat:
  - Ehdotuksella luotaisiin kaksi erillistä järjestelmää petosten torjumiseksi, ja Euroopan syyttäjänvirastolla olisi yksinomainen toimivalta tutkia ja nostaa syytteitä EU:n varoihin kohdistuvista petoksista. Tästä syntyisi päällekkäisyyttä ja ”johtovika” tämän sekä kansallisen järjestelmän välille muiden petosten tutkimisen ja syytteeseen asettamisen osalta. Vaarana olisi myös, että tämä ei rohkaisisi jäsenvaltioita torjumaan EU:n varoihin kohdistuvia petoksia, vaikka SEUT 325 artiklassa selvästi osoitetaan vastuu tästä sekä unionille että jäsenvaltioille.
  - Tehokkain tapa torjua petoksia on estää niiden tekeminen. Komissio ei tutki tai arvioi riittävästi vaihtoehtoja rikoslainsäädännön soveltamiselle, kuten EU:n talousarvion eri aloja koskevien sääntöjen yksinkertaistamista, jotta petokset vaikeutuisivat, oman EU:n talousarvion valvontansa parantamista ja jäsenvaltioiden hallinto- tai valvontajärjestelmien tukemista tai (tarvittaessa) niiden parantamisen vaatimista.
  - Komissio ei ole riittävällä tavalla ottanut huomioon mahdollisuutta maksimoida EU:n varoihin kohdistuvien petosten tutkimiseen ja syytteen nostamiseen nykyisin

---

¹ SWD(2013) 275, luku 1.

² Rikokset määritettäisiin viittaamalla unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin annettavaan direktiiviin, josta parhaillaan neuvotellaan. Niihin kuuluisivat myös avunanto, yllyttäminen ja yritys EU:hun kohdistuvien petosten osalta. Syytteeseen asettamiseen liittyy rangaistusvastuu.

³ Euroopan syyttäjänvirastolla olisi toimivalta tapauksissa, joissa unionin taloudellisia etuja vahingoittava rikos on ensisijainen ja kun niihin erottamattomasti liittyvät rikokset perustuisivat samoihin tosiseikkoihin.

⁴ Myös Skotlannin parlamentti on ilmoittanut parlamentin ylähuoneelle katsovansa ehdotuksen olevan toissijaisuusperiaatteen vastainen.

sovellettavan kehyksen etuja, varsinkaan koska ei ole ollut aikaa ottaa käyttöön ja arvioida toimenpiteitä kehyksen parantamiseksi. Eurojustia vahvistettiin vuonna 2008 päätöksellä, johon sisältyi vaatimus riippumattoman ulkopuolisen arvioinnin teettämisestä kesäkuuhun 2014 mennessä sen tehokkuudesta¹. Tämän vuoden syyskuun 11. päivänä annettiin asetus, jolla on määrä lisätä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimusten tehokkuutta ja vahvistaa sen yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa². Parhailtaan neuvotellaan ehdotuksesta direktiiviksi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin, ja siinä esitetään puitteet jäsenvaltioiden rikosoikeudelle EU:n varoihin kohdistuvien petosten osalta³.

- Eurojustia koskevaan nykyiseen ehdotukseen sisältyy myös säännöksiä, joilla on määrä vahvistaa sen operatiivisia toimintoja⁴. Näiden toimenpiteiden olisi annettava tulla voimaan, varsinkin kun tästä voi seurata EU:n varoihin kohdistuvien petosten laskeva suuntaus⁵.
- Komission ehdotuksen perusteluissa ei oteta riittävällä tavalla huomioon sitä, että ainakin kaksi jäsenvaltiota jää Euroopan syyttäjänviraston ulkopuolelle. Tanska jää automaattisesti sen ulkopuolelle pöytäkirjan N:o 22 nojalla, ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on tehnyt selväksi, että se ei aio hyväksyä ehdotusta pöytäkirjan N:o 21 nojalla. On siis selvää, että Euroopan syyttäjänviraston perustamisella tällaisenaan ei täysin ratkaistaisi kansallisten lainvalvontapyrkimysten ongelmaa, jonka komissio tunnustaa.
- Euroopan syyttäjänviraston perustamista koskeva ehdotus vaikuttaisi haitallisesti petostentorjuntaviraston ja Eurojustin toimintaan ilman mitään takeita siitä, että kokematon uusi elin asianmukaisesti korvaisi niitä. Komission vaikutustenarvioinnissa suunnitellaan, että merkittävä osa petostentorjuntaviraston henkilöstöstä ja resursseista olisi siirrettävä Euroopan syyttäjänvirastoon. Siinä todetaan myös, että Eurojustin tehtäviin ei enää kuuluisi rajatylittävän yhteistyön koordinointi EU:n taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten osalta⁶, ja tästä seuraisi monimutkainen lisäkoordinoinnin tarve Euroopan syyttäjänviraston ja Eurojustin välillä. Sekä Eurojust että petostentorjuntavirasto kykenevät kuitenkin tehokkaaseen toimintaan nykyisessä kehyksessä. Parlamentin ylähuone katsoi hiljattain, että Yhdistyneen kuningaskunnan lainvalvontaviranomaisten vakaasti lisääntynyt Eurojustin hyödyntäminen on osoittanut sen arvon⁷. Sen sijaan

¹ Neuvoston päätös 2009/426/YOS Eurojustin vahvistamisesta sekä Eurojust-yksikön perustamisesta vakavan rikollisuuden torjunnan tehostamiseksi tehdyn päätöksen 2002/187/YOS muuttamisesta.

² Asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta.

³ COM(2012)0363.

⁴ COM(2013)0535. Ehdotus esitettiin osana Euroopan syyttäjänviraston perustamista koskevaa pakettia.

⁵ COM(2013)0548, Komission vuosikertomus *Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta*. Kuviossa 1 esitetään, että jäsenvaltioiden petoksiksi ilmoittamat sääntöjenvastaisuudet ja niihin liittyvät rahamäärät olivat vuosina 2011 ja 2012 vähäisempiä kuin korkeimmillaan vuonna 2010.

⁶ SWD(2013) 274, luku 7.

⁷ Eurooppa-asioiden valiokunta, *EU police and criminal justice measures: The UK's 2014 opt-out decision* (13. raportti, Session 2012-13, HL Paper 159), 245 kohta.

petostentorjuntaviraston tehokkuus katsottiin rajoitetuksi¹, mutta tähän johtavia syitä voidaan oikaista ilman turvautumista Euroopan syyttäjänvirastoon.

Petostentorjuntaviraston ja Eurojustin toiminnan rajoittamisella olisi erityisen kielteinen vaikutus niihin jäsenvaltioihin, jotka eivät osallistu Euroopan syyttäjänvirastoa koskevaan ehdotukseen.

- Komissio liioittelee vaikutustenarvioinnissaan niiden ehdotuksen mahdollisia vaikutuksia käyttäen analyysissä petostentorjuntavirastolta saamiaan lukuja, jotka eivät käsitä tietoja Tanskasta ja Yhdistyneestä kuningaskunnasta, vaikka kumpikaan maa ei varmasti osallistu Euroopan syyttäjänvirastoon. Samalla tavalla komissio tarkastelee myös arvonlisäveropetoksia unionin taloudellisia etuja vahingoittavina petoksina (ja näin Euroopan syyttäjänviraston yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvina), vaikka Yhdistynyt kuningaskunta ja toiset jäsenvaltiot ovat eri mieltä².
- Komission ehdotuksensa vaikutustenarvioinnissa esittämä arvio kustannuksista ja hyödyistä ei ole uskottava³. Komissio olettaa, että unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien rikosten ratkaisemiseen käytettävissä olevat henkilöstöresurssit eivät muutu merkittävästi, vaikka sen oma arvio nykyjärjestelyjen tehottomuudesta osoittaa, ettei tämä ole todennäköistä. Komissio arvioi, että EU:n talousarviosta maksettavat perustamiskustannukset ovat 2,5 miljoonaa euroa ja vuotuiset toimintakustannukset 27,9 miljoonaa euroa, jotka laskevat 6,1 miljoonaan euroon, kun otetaan huomioon säästöt petostentorjuntaviraston ja Eurojustin osalta. Määrä vaikuttaa liian vähäiseltä organisaatiolle, jonka odotetaan vastaavan 2 500 monimutkaisesta petostapauksesta vuosittain sekä 1 667 syytteen nostamisesta. Kansallisten talousarvioiden osalta komissio kyseenalaisesti olettaa, että EU:n varoihin kohdistuvien petosten parissa nyt työskentelevä kansallinen henkilöstö riittää käsittelemään Euroopan syyttäjänvirastolle odotetun tapausmäärän. Myös edut perustuvat kyseenalaisiin oletuksiin, joita ovat lähes 25 prosentin tuomiomäärän nousu sekä petoksella hankittujen varojen takaisinperinnän lisääntyminen 15 prosentilla, mikä on korkein kansallinen arvio. Molemmat oletukset vaikuttavat liian suurilta, koska Euroopan syyttäjänviraston toimivalta tutkia ja nostaa syytteitä on suurelta osin sama kuin kansallisilla viranomaisilla nyt ja myös Euroopan syyttäjänvirasto nostaa syytteet kansallisissa tuomioistuimissa kansallisista syyttäjäistä saatujen valtuutettujen Euroopan syyttäjien toimesta.
- Kun Euroopan syyttäjänvirastolle annetaan valta ohjata kansallisia tutkimuksia ja syyttäjäviranomaisia, se voi ohittaa jäsenvaltioiden asettamat ensisijaiset tavoitteet, jotka koskevat rajallisten kansallisten varojen osoittamista rikoslainsäädännön

---

¹ Eurooppa-asioiden valiokunta, *The Fight Against Fraud on the EU's Finances* (12. raportti, Session 2012-13, HL Paper 158), luku 5. Rajoituksia ovat: talousarviovaikutukset, suhteiden katkeaminen valvontakomitean kanssa, jäsenvaltioiden toimien puute sen tarjoamien tietojen pohjalta, koordinoinnin puute Europolin ja Eurojustin kanssa. Ratkaisuksi jäsenvaltioiden toimien puutteeseen suunniteltiin jäsenvaltioiden velvoittamista raportoimaan petostentorjuntavirastolle toimista, joita ne ovat toteuttaneet vastauksena niille esitettyihin tapauksiin.

² Neuvosto on esittänyt yleisen lähestymistavan komission ehdotukseen direktiiviksi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin, ja siinä EU:n taloudellisten etujen määritelmästä, jonka avulla määritetään Euroopan syyttäjänviraston toimivalta, nimenomaan suljetaan pois alvutulo.

³ Nämä esitetään komission vaikutusarvioinnin (SWD(2013) 274) luvussa 7 ja liitteessä 4.

soveltamiseen, myös petosten tutkintaan.

- Ehdotuksella otettaisiin käyttöön itsenäisiä sääntöjä todisteiden hyväksyttävyydestä EU:n varoihin kohdistuvien petosten osalta. Tämä aiheuttaisi tarpeettomia hankaluuksia ja kustannuksia kansallisille rikosoikeusjärjestelmille.
15. Komissio perustelee asiaa toissijaisuuden kannalta perustelujen luvussa 3.2 siten, että ehdotuksella on ”ilmeinen unionin ulottuvuus” ja että ”sen toteuttaminen edellyttää unionin omia taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten ohjausta ja koordinoitua unionin tasolla. Sekä unionin että jäsenvaltioiden edellytetään suojaavan näitä etuja”. Perustelujen mukaan ”unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten syytteesenpano on nykyään kokonaan jäsenvaltioiden viranomaisten tehtävänä. Tilanne on epätydyttävä, koska näin ei pystytä saavuttamaan tuloksellisen rikostorjunnan tavoitetta riittävän hyvin”¹. Ehdotuksen johdanto-osan 5 kappaleen mukaan kansallisten syytetoimien hajanaisuuden vuoksi jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän ehdotuksen tavoitetta. Vaikutustenarvioinnissaan komissio esittää, että kansallisten oikeusviranomaisten toimet ovat usein tehottomia, syytevaiheeseen eteneminen vähäistä ja eri jäsenvaltioiden tulokset erilaisia². Lisäksi komissio väittää, että petostentorjuntaviraston ja Eurojustin nykyiset toimivaltuudet eivät ole riittäviä ja että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen rajoitukset estävät antamasta näille elimille tarvittavaa toimivaltaa³.
16. Parlamentin ylähuone ei usko, että ”ilmeinen unionin ulottuvuus” poistaisi tarpeen perustella ehdotus huolellisesti toissijaisuuden osalta tai että tarvittaisiin unionin tason ohjausta ja koordinoitua rikosoikeudellisessa tutkinnassa ja syytteesen asettamisessa vain sen vuoksi, että rikokset kohdistuvat unionin taloudellisiin etuihin. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 325 artiklassa tehdään selväksi, että tällaisten petosten torjunta on sekä unionin että jäsenvaltioiden vastuulla ja että jäsenvaltioiden on toteutettava samat toimenpiteet suojatakseen unionin taloudellisia etuja kuin ne toteuttavat suojatakseen omia taloudellisia etujaan petolliselta menettelyltä.
17. Kuten edellä on esitetty, parlamentin ylähuone ei hyväksy komission optimistista arviota syytteesen asettamisen ja takaisin perittyjen varojen lisääntymisestä, jos Euroopan syyttäjänvirasto perustetaan, vaan katsoo, että petoksia voidaan tehokkaasti torjua nykyisessä kehyksessä, joka perustuu jäsenvaltioiden rikosoikeudellisiin järjestelmiin sekä niiden ja EU:n toimielinten väliseen koordinointiin tarvittaessa vahvistettuna.
18. EU:n varoihin kohdistuviin petoksiin puuttumisen nykyisen kehyksen vahvistamisella voitaisiin ratkaista Eurojustin ja petostentorjuntaviraston mahdolliseen tehottomuuteen liittyvät ongelmat. Vahvistamisella voidaan puuttua myös kansallisten syytetoimien hajanaisuuteen ilman, että saadaan aikaan toisenlaista hajanaisuutta – toisaalta kussakin jäsenvaltiossa EU:n varoihin kohdistuvien petosten tutkimisen ja syytteesen asettamisen kehysten ja toisaalta ehdotukseen osallistuvien ja sen ulkopuolelle jäävien jäsenvaltioiden eri järjestelmien välillä.

---

¹ COM(2013)0534.

² SWD(2013) 275, luku 4.2.

³ Petostentorjuntaviraston toimivalta rajoittuu hallinnollisiin (ei rikosoikeudellisiin) tutkimuksiin, kun taas Eurojust ei voi toteuttaa tutkimuksia tai nostaa syytteitä.